

Η ανάσταση του Λαζάρου.

Στα περίχωρα των Ιεροσολύμων, στο χωριό Βηθανία, ζούσε ο Λάζαρος με τις αδελφές του Μάρθα και Μαρία. Ήταν γνωστοί και αγαπητοί στον Ιησού και ο Λάζαρος ήταν φίλος Του.

Στην γνωστή ευαγγελική διήγηση, ο ευαγγελιστής Ιωάννης αφιερώνει ένα ολόκληρο κεφάλαιο από τα είκοσι ένα που αποτελούν το Ευαγγέλιό του. Σύμφωνα μ' αυτήν, όταν κάποτε ο Λάζαρος ασθένησε, οι αδελφές του ειδοποίησαν τον Ιησού, «Κύριε, να, αυτός που τόσο πολύ αγαπάς, είναι άρρωστος». Ο μέγας ερμηνευτής των Γραφών, ο ιερός Χρυσόστομος, λέγει ότι ο Χριστός επίτηδες καθυστέρησε τρεις μέρες να πάη, περιμένοντας τον θάνατο του Λαζάρου. Ρύθμισε, προετοίμασε, τρόπον τινά, με κάποιο σκοπό το θαύμα που θα επιτελέση, δηλαδή την ανάσταση του Λαζάρου.

Όταν ήρθε ο Ιησούς, βρήκε τον Λάζαρο θαμμένο πριν από τέσσερις ημέρες, ήδη δε είχε αρχίσει η αποσύνθεσή του. Η αδελφή του Μάρθα πίστευε ότι, αν ήταν παρών ο Ιησούς, δεν θα πέθαινε ο αδελφός της. Αγνοούσε, όμως, ότι, αν και απών σωματικώς, «ήταν παρών με την κυριαρχική δύναμη της Θεότητας» **(1)**. Αλλά πίστευε ότι ο Χριστός μπορούσε να αναστήσει τον αδελφό της, διότι ό,τι θα ζητούσε από τον Θεό, ο Θεός θα Του το έδινε.

Προσευχήθηκε, λοιπόν, ο Χριστός και ύστερα ανέστησε τον Λάζαρο. Ως Θεός δεν είχε ανάγκη να προσευχηθή για να αναστήση τον νεκρό, διότι και άλλους νεκρούς ανέστησε χωρίς προσευχή. Όμως «ο Σωτήρ προς την αίτησιν (της Μάρθας) ποιεί την προσευχήν» **(2)**, επειδή, δηλαδή, τον παρακάλεσε η Μάρθα να προσευχηθή, και «δια την των παρόντων απίστων ασθένειαν» **(3)**. Η προσευχή δεν έγινε για το θαύμα, αλλά «δια τον περιστώτα όχλον, ίνα πιστεύσωσι» (Ιω. 11:42). Το ότι δεν έγινε η προσευχή για την ανάσταση του νεκρού, φαίνεται από το ότι ο νεκρός δεν αναστήθηκε, όταν προσευχήθηκε ο Κύριος, αλλά όταν στην συνέχεια τον πρόσταξε να βγη έξω.

Τον κάλεσε ονομαστικά, «Λάζαρε, δεύρο έξω», γιατί αν απηύθυνε γενικά την φωνή Του στους νεκρούς, θα ανασταίνονταν όλοι οι νεκροί. Τώρα ανέστησε μόνον έναν, για να δείξη από το επί μέρους, ότι μπορεί να αναστήση όλη την οικουμένη. Υπάκουσε, λοιπόν, ο τετραήμερος νεκρός, σηκώθηκε, απέκτησε τις αισθήσεις του και βγήκε δεμένος, όπως τον είχαν ενταφιάσει. «Αναπήδησε, αν και ήταν δεμένα τα χέρια και τα πόδια του, και το πρόσωπό του καλυμμένο με το σουδάριο, και βάδιζε τρέχοντας. Θαύμα ήταν αυτό και όχι κατώτερο από την ανάστασή του» **(4)**.

Το μέγα θαύμα της αναστάσεως του Λαζάρου δείχνει εναργέστατα τις δύο φύσεις και τις δύο ενέργειες του Χριστού. «Ως άνθρωπος μεν, και ρωτά και δακρύζει· ως Θεός δε, ανασταίνει τον τετραήμερο νεκρό. Θέλει να γίνωνται γνωστές και οι δύο φύσεις Του, και γι' αυτό δείχνει άλλα έργα Του ανθρωποπρεπώς, άλλα θεοπρεπώς» **(5)**. Αυτός είναι που με την θεϊκή Του παντοδυναμία έχει εξουσία επάνω στον θάνατο, αλλά ο ίδιος είναι και άνθρωπος, ο οποίος δάκρυσε από συμπόνοια. Ο θρήνος είναι χαρακτηριστικό της ανθρωπίνης φύσεώς Του, και η ζωοποίηση είναι έργο της Θεότητός Του. Ενεργεί ο Ίδιος ως Θεός και άνθρωπος, και η κάθε φύση Του ενεργεί με τα ιδιώματά της. «Ενεργούσε, άλλοτε ως άνθρωπος και άλλοτε ως Θεός, για να αποδείξη την ανθρώπινη φύση και να επιβεβαιώση την θεϊκή Του δύναμη και να διδάξη ότι τα κατώτερα πρέπει να αποδίδονται στην ανθρώπινη φύση Του και τα ανώτερα να θεωρούνται έργο της θεϊκής Του φύσεως, και να εξηγήση με την άνιση αυτή ανάμειξη των έργων Του την ένωση των δύο άνισων φύσεων» **(6)**.

Ανέστησε τον Λάζαρο, για να φανερώση την Θεότητά Του και να βεβαιώση την δική Του Ανάσταση. Προεικονίζει η ανάσταση του Λαζάρου την δική Του Ανάσταση και βεβαιώνει ότι εκείνο που χάρισε σε άλλον θα το κάνει εύκολα και στον εαυτό Του. Έτσι με τα ίδια Του τα έργα νουθέτησε τους Μαθητές Του, τους παρηγόρησε, και έδειξε ότι ο δικός Του Σταυρός και ο θάνατος που ήταν πλησίον, δεν είναι δείγμα αδυναμίας **(7)**.

Παραπομπές :

- (1) Αγ. Χρυσοστόμου, Εις τον τετραήμερον Λάζαρον, Λόγος Θ', PG 48, 781.
- (2) Αυτόθι.
- (3) Αυτόθι, 784.
- (4) Θεοφάνους Κεραμέως, Εις την Ανάστασιν του Λαζάρου, PG 132, 540.
- (5) Ζιγαβηνού, Εις το κατά Ιωάννην, κεφ. ΙΑ', PG 129, 1348.
- (6) Αγ. Χρυσοστόμου, Εις τον τετραήμερον Λάζαρον, ΕΠΕ 36, σ. 391.
- (7) Βλ. Αυτόθι.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>